

Arrest

nr. 54 014 van 30 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FALLAH, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent gehuwd met K. Z. {...} (OV 6.365. 623). In 2003 tekende u een contract bij het bataljon Vostok onder leiding van S. Y. {...} te Gudermes. S {...} is aangetrouwde familie, zijn echtgenote is de dochter van uw zus L. {...}. Het contract bij het bataljon was echter maar een formaliteit. In praktijk leidde u de dagelijkse werking van "Gudermes Stroidetal", een bouwfirmam in eigendom van S.. U was slechts enkele keren betrokken bij een militaire actie van het bataljon. Twee keer heeft u geholpen om een dorp af te zetten in het Vedenksi district tijdens een zuiveringsactie. U had verder geen zaken met het bataljon en de militaire opdrachten. U zag S. zowel in de context van zijn onderneming, als in de context

van familiebijeenkomsten. In april 2008 ontstond er een conflict tussen de broer van S., B. {...}, en Kadyrovtsi. Het incident was de aanleiding voor een vervolging vanwege Kadyrovtsi op Y. {...}. U bracht de familie van S. in veiligheid, en voor de veiligheid van u en uw gezin verbleven jullie 's nachts bij burens en familie. Begin augustus 2008 vroeg het hoofd van de dorpsadministratie aan u dat uw zus L. zich zou moeten aanmelden. L. was echter met het gezin van S. in Moskou. Op 15 augustus 2008 werd u, op weg naar huis, meegenomen door onbekenden. Ze ondervroegen u over de verblijfplaatsen en bewaking van B. en S. Y. {...} en eisten dat uw zus L. een document zou komen tekenen waarbij ze afstand van eigendom zou doen van de terreinen waarop de gebouwen van het bataljon staan. Deze terreinen waren inderdaad eigendom van uw zus. Dit was meteen ook de voorwaarde voor uw vrijlating. U werd ook ernstig geslagen. De dag nadien ging u naar Moskou samen met uw zus P. {...} en besprak het gebeurde met . Hij stelde voor dat u in de gebouwen van het bataljon zou blijven en hij zei dat hij de eigendomskwestie zou regelen. U keerde terug naar Tsjetsjenië en verbleef vervolgens in de gebouwen van het bataljon, uw vrouw verbleef bij haar ouders in Novogrozny. Begin september 2008 vernam u dat uw zus P. op 9 september was meegenomen door onbekenden en vermoord. U vermoedt dat dit een vergelding was omdat u niet aan de gestelde voorwaarden van uw ontvoerders had voldaan. Het is volgens u ook mogelijk dat men op die manier op de begrafenis van P. u en uw zus L. trachtte op te pakken. Jullie gingen niet naar de begrafenis. Op 5 oktober 2008 werd een molotovcocktail in jullie huis gegooid. De burens konden verhinderen dat het hele huis afbrandde. In oktober 2008 diende u officieel uw ontslag in, maar de regeling omtrent ontslag en herstructurering van het bataljon zou pas geregeld worden op 1 december 2008. Op 22 november ging u naar uw huis om kleren voor de kinderen te halen. U werd allicht gezien en korte tijd later werd u er opgepakt door Kadyrovtsi. Omdat u niet in handen van Kadyrov wilde vallen stelde u een vrijkoopsom voor. U en uw ontvoerders, onder wie een voormalige Yamadaevtsi die u goed kende, kwamen overeen u voor 300 000 roebel, een horloge en een ring vrij te laten. Jullie gingen naar het huis van uw schoonouders waar u hen het geld overhandigde. Uw ontvoerders vertelden u dat u zou worden vervolgd en uw ex collega raadde u aan naar Moskou te vluchten. De volgende dag, op 23 november 2008 vluchtten jullie naar uw broer in Moskou, waar jullie een tijdje ondergedoken bleven. Uw schoonvader had de documenten en de tickets geregeld. Met geld van uw broer konden jullie op 15 december 2008 naar België vluchten. Op 18 december 2008 kwamen jullie aan in België waar jullie dezelfde dag asiel aanvragen.

B. Motivering

Rekening houdend met uw profiel en relaas, dat door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) als geloofwaardig wordt beoordeeld, kan in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet worden uitgesloten. Uw lidmaatschap en betrokkenheid bij het Vostok bataljon, uw nauwe band met de bevelhebber S.Y. {...}, en de vervolgingsfeiten ondergaan door u en uw familie (in het bijzonder uw zus) zijn gedetailleerd en gedocumenteerd met diverse documenten en attesten. Uw vrees ten aanzien van de autoriteiten omwille van deze feiten is eveneens geloofwaardig en gegrond. Niettegenstaande het bestaan van een gegronde vrees niet kan worden uitgesloten, dient in het kader van het onderzoek ten gronde van uw asioldossier te worden nagegaan of u niet valt onder de in artikel 1, F van de Vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgronden. Volgens artikel 1, paragraaf F, lid b van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zijn de bepalingen van het verdrag immers niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten. Het UNHCR beschouwt moord, foltering en ontvoering steeds als ernstige misdrijven.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en leidinggevenden, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd –eventueel door iemand anders-, en dat de persoon in kwestie hierbij een substantiële bijdrage heeft geleverd, wetende dat zijn of haar handelen of niet-handelen het plegen van een misdrijf zou bevorderen.

Bovendien geldt volgens het UNHCR ten aanzien van vrijwillige leden van organisaties die bekend staan om hun uiterst gewelddadige doeleinden, activiteiten en methoden, een vermoeden van individuele verantwoordelijkheid en van uitsluitbaarheid (UNHCR, Guidelines on International Protection; UNHCR, Background Note on the Application of the Exclusion Clauses). In deze gevallen is het aan de asielzoeker om een plausibele verklaring te geven voor de onschuld of niet-betrokkenheid.

Wat uw dossier betreft dient vooreerst te worden nagegaan hoe het Vostok bataljon onder leiding van S. Y. {...} gecategoriseerd dient te worden.

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat het Vostok bataljon zich gedurende haar bestaan meermaals en systematisch schuldig maakte aan diverse misdrijven. De bronnen vermelden onder andere willekeurig geweld, moord, ontvoering en marteling. Deze informatie is gebaseerd op verschillende bronnen, waaronder vooraanstaande mensenrechtenorganisaties.

Op basis van deze informatie meent het Commissariaat-generaal dat het Vostok bataljon effectief moet beschouwd worden als een organisatie die gekenmerkt wordt door gewelddadige doelen, activiteiten en methoden en talloze misdrijven hebben gepleegd die volgens de uitsluitingsgronden van de Vluchtelingenconventie moeten beschouwd worden als ernstige, niet politieke misdrijven. Vervolgens dient nagegaan welke relatie u heeft met het bataljon en haar leider S. Y. {...}, en in hoeverre u betrokken was bij (de activiteiten van) het bataljon.

Hierover heeft u volgende verklaringen afgelegd :

Met betrekking tot het bataljon en uw relatie tot het bataljon :

“Van 2004 tot 2008 werkte ik als contractni soldaat op contractbasis onder het Ministerie van Defensie in het bataljon Vostok,” (CG I,p.3)

“Officieel begon ik te werken in 2003.” (CG II,p.8)

“In praktijk deed ik burgerlijke taken in de basis, bouwwerken. Ik werkte ook voor het bedrijf van S. Y. {...} en was verantwoordelijk voor allerlei voorzieningen, ik zette bijvoorbeeld een zwembad in zijn huis” (CG I,p. 3)

“Eén of twee keer heb ik deelgenomen aan militaire opdrachten, één keer betrof het het afzetten van het dorp Vedeno, 2004 of 2005.” (CG I,p. 4 en CG II,p.8)

“Ik weet niet meer welke dorpen we hebben afgezet . Ik weet ook niet of er mensen zijn aangehouden, we zaten gewoon rond het dorp.” (CG II,).9).

“Ik ben toen meegegaan met de militaire operaties omdat ik het zelf wou en omdat mijn vrienden meegingen (CG II, p.9). “Ik ging mee in mijn vrije tijd, toen waren er nog niet zo veel werken (CG III,p.4). Ik ging ook maar mee omdat vrienden het vroegen (CG III,p.5) .

“Toen (periode zomer 2008) woonde ik op de basis, ik overnachtte er.” (CG I,p.13)

“Er was een aparte kelder waar rebellen naartoe werden gebracht, ik had er geen toegang toe. Waarschijnlijk waren er ondervragingen.” (CG II,p.8)

“ Ik heb me eerst ingeschreven voor een militaire dienst in het bataljon, van 2003 tot 2004...ik nam toen deel aan militaire activiteiten...razzia's doen, op stap gaan...met de tijd begon ik te werken in de bevoorrading, renovatiewerken aan de basis” (CG III,p.3)

“ Je hebt geld nodig om het bataljon te onderhouden; materieel, tanks, personeel. Als er mannen omkwamen betaalde hij de familie. Daarvoor was allemaal geld nodig en had hij firma” (CG III,p.3)

“Ja (ik had er vrienden), ik kende bijna alle bevelhebbers,de gewone soldaten kende ik niet allemaal” (CG III,p.4)

“Soms ging ik 's middags mee eten op de basis, of zij kwamen naar de firma, er waren regelmatig contacten ja” (CG III,p.4)

“ De laatste militaire actie waar ik aan deelnam was voor een opleiding in Naur district, in oktober 2008” (CG III,p.4)

Met betrekking tot uw relatie met S. Y. {...}:

“Het terrein waar de basis Vostok staat is eigendom van mijn oudste zus, S. {...} heeft het recht gekocht voor exploitatie voor 49 jaar.” (CG I,p. 11)

“S. besprak de problemen met me in Moskou, hij zei dat het niet mogelijk was afstand te doen van het bataljon. Ik zou tijdelijk op de basis moeten verblijven. We gingen samen terug naar Tsjetsjenië.” (CG I,p. 16)

“S. zei (nadat hij terugkeerde uit Abchazië) : blijf voorlopig in het bataljon, daar is het veilig.” (CG II,p. 6)

“Ik leidde de enige firma die S. had, ik was gekend.” (CG II,p. 5) (

“Ik werd ondervraagd over waar S. en B. Y. {...} waren.” (CG II,p. 6)

“R.Y. {...} werd vermoord in de wagen van mijn broer in Moskou (CG II,p.6), mijn broer regelde de financiële zaken van S..” (CG II,p. 8)

“ Ik had wekelijks contacten met S. aangaande het werk, daarbuiten bezocht ik mijn nicht bij hem thuis, we drinken thee samen.” (CG II,p. 9-10)

“S. gaf me geld en ik kocht de materialen..hij had vertrouwen in mij” (CG III,p.3)

“ Ik denk dat hij onze relatie als zeer positief beschouwde.. hij vertrouwde me zijn geld toe, ik kon bij hem gaan eten en drinken, niet iedereen kon zo maar bij hem binnen gaan” (CG III,p.4)

“Iedereen wist dat ik zonder problemen bij S. kon gaan, ze gebruikten mij als tussenpersoon voor bepaalde info” (CG III,p.4)

“ Ik besprak ook met S. over de militaire zaken, over de geruchten over het bataljon (CG III,p.4)

Omwille van het vermoeden van uitsluitbaarheid voor leden van het Vostok bataljon enerzijds, omwille van uw jarenlang en vrijwillig lidmaatschap, omwille van uw nauwe banden met het bataljon, omwille van uw materiële hulp, omwille van uw occasionele betrokkenheid bij militaire acties en omwille van uw nauwe band met S. Y. {.} anderzijds, bent u geconfronteerd met de mogelijkheid tot uitsluiting van de status van vluchteling. U werd ook geconfronteerd met de reputatie van het bataljon en de toegeschreven misdrijven.

Hierover verklaart u :

“Ik weet niets over mishandelingen, S. zei me dat ik me niet met militaire zaken moest bezig houden.” (CG II,p.8)

“In het begin werd het bataljon Vostok gerespecteerd, nadat Ramzan aan de macht kwam werden we tegengewerkt.” (CG II,p.8)

“Ik geloof niet in de verhalen van Kadyrov over misdrijven.” (CG II,p. 9)

“Alle slechte zaken werden aan ons toegeschreven” (CG III,p.4)

“Ik stelde me geen vragen of de geruchten over Yamadaevici waar waren.” (CG II,p.9)

“Over de actie in Borodzinovkoe heb ik gehoord, het zou zonder het bevel van S. gebeurd zijn.” (CG II,p.9)

“Ik weet niet of er voor het conflict met Kadyrov sprake was van bepaalde misdrijven.. volgens de geruchten in Borodzinovkoe (CG III,p.4)

“Volgens de medewerkers die ik kende gebeurden zulke zaken (mishandelingen, misdrijven) niet. We hielden ons bezig met bandieten, dat is waar.” (CG II,p.9)

“ Ik ben niet op de hoogte van misdrijven die aan het bataljon worden toegeschreven voor dat het conflict met Kadyrov uitbrak (CG III,p.5).

“ Ik kan die beschuldigingen (moord, ontvoeringen, mishandelingen,..) niet geloven” (CG III,p.5)

“ Als er al operaties waren waarbij iemand zou zijn gedood, dan was ik er niet bij betrokken, ik deed burgerlijke taken, ik droeg mijn uniform niet ” (CG III,p.5)

“Ik heb nooit iets gezien of gehoord van bepaalde misdrijven” (CG III,p.5)

“ S. zei me dat ik me niet moest bezighouden met militaire aangelegenheden” (CGIII,p.5)

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op het feit dat de beschuldigingen kaderen in een machtsstrijd tussen Kadyrov en Yamadaev en onwaar zijn, dat – indien er zich toch misdrijven zouden hebben voorgedaan - u hiervan niet op de hoogte bent, en dat u zich bezighield met burgerlijke zaken en nimmer betrokken was bij enig misdrijf.

Vooreerst is in de informatie toegevoegd aan uw dossier duidelijk gemaakt dat er inderdaad beschuldigingen zijn geuit vanwege Kadyrov die gekaderd moeten worden in de machtsstrijd tussen Kadyrov en Yamadaev, en dat deze beschuldigingen in die context moeten gesitueerd worden. De informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert betreft echter diverse en onpartijdige bronnen (mensenrechtenorganisaties, mensenrechtenombudsman), zodat uw verweer in deze niet (volledig) correct is.

Vervolgens kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat, indien er al misdrijven werden gepleegd, u niet op de hoogte was. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zeer regelmatig op de basis kwam, dat u een goede kennis was van de bevelhebbers en dat u een vertrouwenspersoon was van S. Y. {.}. Om deze redenen, en uitgaande van de waarachtigheid van de in de informatie beschreven feiten en misdrijven, kan aan uw vermeende onwetendheid geen geloof worden gehecht.

Wat betreft het aspect dat u geen dader was wordt verwezen naar de paragraaf over individuele betrokkenheid en verantwoordelijkheid, in het bijzonder de betrokkenheid bij misdadige organisaties, en waaruit blijkt dat het niet noodzakelijk is dat men effectief misdrijven heeft gepleegd of rechtstreeks betrokken was.

Het feit dat u verklaart voornamelijk burgerlijke zaken te hebben verricht en eerder pro forma lid was van het bataljon, ontslaat u evenmin van uw verantwoordelijkheid. Uit uw eerdere verklaringen blijkt immers dat u zeer nauwe banden had met de bevelhebbers, dat u officieel lid was en alle noodzakelijke formaliteiten vervulde als lid (bezit van uniform, wapens, controles, opleidingen), dat de burgerlijke activiteiten vaak in functie stonden van het bataljon (bv. renovatiewerken op de basis) of de opbrengsten dienden om het bataljon te financieren.

Om deze redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art. 1 par. F (b) verwijzende naar personen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten. Om bovenvermelde redenen en op basis van art. 55/4 c) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Niettegenstaande bovengaande bevindingen meent de Commissaris-generaal evenwel dat in de huidige omstandigheden het niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land

van herkomst, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

De door u en uw echtgenote voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Jullie interne paspoorten, de huwelijksakte, de geboorteaktes van jullie kinderen, uw badge van oorlogsveteraan, uw contract van oorlogsveteraan, het medisch verslag van het overlijden van uw zus P., de overlijdensakte van uw zus P., een internetartikel met betrekking tot de dood van uw zus P., vijf foto's van u, uw familie en uw straat, de huwelijksakte van uw nicht M. met S.Y. {...}, een geboortebewijs van uw nicht, een attest van gezinssamenstelling van uw nicht, een overlijdensattest van de vader van uw nicht, uw certificaat van een cursus boekhouding, uw diploma middelbaar, uw diploma bandwerker, uw diploma ingenieurtechnieken, uw verzekeringspolis van de wagen, uw pensioenkaart, uw medische verzekeringspolis, uw boekje met overzicht van de familieleden die in de woning verblijven/hebben verbleven, de overlijdensakte van uw oudste broer, de overlijdensakte van uw vader, het intern paspoort van uw vader, uw belastingsattest, de huwelijksakte van uw ouders, het diploma middelbaar van uw echtgenote, de huwelijksakte van uw zus P., het diploma middelbaar van uw zus P., uw oud intern paspoort, en drie verklaringen van erkende vluchtelingen in België, betreffen allen gegevens die niet ter discussie staan. Geen van deze documenten bevatten aanwijzingen voor een wijziging van de appreciatie van de hoger vermelde en gemotiveerde uitsluitingsgrond.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad ontwaart uit de bewoordingen van het enig middel dat verzoeker een schending aanvoert van artikel 1F van de Conventie van Genève van 1951 (hierna: Vluchtelingenconventie) en van artikel 8 en 3 EVRM.

2.1.1 Ter adstructie van zijn middel stelt verzoeker dat hij de argumenten van de bestreden beslissing stuk voor stuk wenst te weerleggen. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem het statuut van vluchteling weigert toe te kennen op grond van de *knowing participation*; er is immers niet bewezen dat verzoeker zich schuldig maakte aan misdrijven, doch wel dat hij deel uitmaakte van organisaties waarvan bekend is dat deze of andere leden daarvan die pleegden. Verzoeker is de mening toegedaan dat de uitsluitingsgrond te streng wordt toegepast en benadrukt dat de toepassing van artikel 1F van de Vluchtelingenconventie individueel dient te worden beoordeeld, in een zorgvuldige procedure, op basis van gedegen informatie en op een restrictieve en terughoudende manier gezien de verregaande gevolgen van uitsluiting. Verzoeker benadrukt dat hij zich enkel bezig hield met burgerlijke zaken ofschoon zijn werk zich afspeelde binnen een militaire eenheid en dat hij dit werk om financiële redenen niet kon opgeven nu er geen andere manier was om te kunnen overleven in zijn land van herkomst. Verzoeker wijst er op dat zijn vrouw en kinderen erkend vluchteling zijn in België en dat door de bestreden beslissing een schending van artikel 8 EVRM dreigt. Tenslotte stelt verzoeker dat er in zijn land van herkomst mensenrechtenschendingen schering en inslag zijn waardoor zijn veiligheid niet kan gegarandeerd worden; dat de commissaris-generaal dit ook niet betwist en hij bijgevolg in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker meent dat bij terugkeer artikel 3 EVRM geschonden wordt.

2.1.2 In casu heeft de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen toepassing gemaakt van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet ingevolge hetwelk een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 F van de Vluchtelingenconventie en heeft meer bepaald geoordeeld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een ernstig niet-politiek misdrijf (artikel 1 F (b)) heeft begaan.

Luidens artikel 55/2 van de vreemdelingenwet, *juncto* artikel 1, F, van de Vluchtelingenconventie wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer:

"2. hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten."

2.1.3 Zoals verzoeker terecht opmerkt in zijn verzoekschrift moeten de uitsluitingsclausules van de Vluchtelingenconventie restrictief worden uitgelegd. Immers ontnemen de uitsluitingsgronden personen

van wie is vastgesteld dat zij internationale bescherming behoeven de waarborgen die zijn neergelegd in de Vluchtelingenconventie en in de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en vormen zij als zodanig uitzonderingen of beperkingen op de toepassing van een humanitaire norm.

De Raad merkt dienaangaande voorts op dat, alhoewel de uitsluitingsclausule met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast zoals in voorgaande paragraaf gesteld, het niet vereist is dat voor de toepassing ervan formeel wordt bewezen dat de betrokkene zich aan een misdrijf schuldig heeft gemaakt (RvS 27 juni 2008, nr. 184.893). Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat verzoekende partij dergelijke misdrijven heeft begaan.

Opdat er van deelneming aan zulke misdrijven sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, hetgeen inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan de misdrijven, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p.6).

2.1.4 Inzake het *ernstig, niet-politiek misdrijf* merkt de Raad op dat artikel 12 van de EU Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming) een ernstig, niet-politiek misdrijf kwalificeert als een bijzonder wrede handeling, zelfs indien zij met een beweerd politiek oogmerk is uitgevoerd. Het valt niet te betwisten dat ontvoering, marteling, verminking, moord, bomaanslagen en standrechtelijke executie tegen de burgerbevolking hiertoe behoren.

Uit de algemene informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat het Vostok bataljon – het bataljon waarbij verzoeker tewerkgesteld was van 2004 tot 2008 – zich schuldig gemaakt heeft aan ernstige misdaden (administratief dossier, stuk 21). Deze misdaden, met name afpersing, ontvoeringen, verdwijningen, standrechtelijke executies en moord dienen gekwalificeerd te worden als ernstige, niet-politieke misdrijven in de zin van artikel 1 F, (b) van de Vluchtelingenconventie.

De Raad merkt op dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker ernstige niet-politieke misdrijven heeft begaan. Immers, uit de verklaringen van verzoeker tijdens de diverse gehoren bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat verzoeker verklaarde tewerkgesteld geweest te zijn als contractsoldaat bij het Vostok bataljon van Yamadaev. Verzoeker verklaarde dat hij burgerlijke taken had en bouwwerken uitvoerde op de basis van Yamadaev. Tevens werkte verzoeker voor het bedrijf van Yamadaev waar hij verantwoordelijk was voor allerlei voorzieningen (administratief dossier, stuk 11, p. 3). Verzoeker verklaart verder dat hij één of twee keer heeft deelgenomen aan het afzetten van een dorp in 2004-2005 omdat in dat dorp rebellen zaten (administratief dossier, stuk 11, p. 4). Tijdens een later gehoor op 15 september 2009 bevestigt verzoeker dat hij tweemaal betrokken was bij militaire acties, meer bepaald het afzetten van een dorp tijdens controle (administratief dossier, stuk 7, p. 8). Verzoeker verklaarde voorts vaak op de basis van het bataljon aanwezig te zijn omdat daar ook werken waren en hij bepaalde zaken moest leveren (administratief dossier, stuk 7, p. 8). Hoewel er volgens verzoeker waarschijnlijk ondervragingen doorgingen, stelt hij voorts onwetend te zijn over het feit dat het bataljon zich schuldig maakte aan mishandelingen en ontvoeringen (administratief dossier, stuk 7, p. 8). Wanneer het Commissariaat-generaal persisteert, stelt verzoeker dat hij niet gelooft in de verhalen van Kadyrov over de misdaden van Yamadaev (administratief dossier, stuk 7, p. 9). Wanneer het Commissariaat-generaal dieper ingaat op het feit dat verzoeker geholpen heeft dorpen af te zetten, repliceert verzoeker dat hij officieel soldaat was en dat hij zelf wou deelnemen samen met zijn vrienden die daar zaten ((administratief dossier, stuk 7, p. 9). Verzoeker verklaart tevens wekelijks contact gehad te hebben met Yamadaev voor het werk, buiten het werk dronken ze samen thee ((administratief dossier, stuk 7, p. 9). Tijdens zijn laatste gehoor op het Commissariaat-generaal op 27 mei 2010 verklaart verzoeker dat hij zich in het bataljon had ingeschreven om dienst te lopen en dat hij pas mettertijd is overgegaan is naar een burgerlijke job. Verzoeker bevestigt dat hij in de periode 2003-2004 deelnam aan de militaire activiteiten van het bataljon waarbij ze razzia's moesten doen (administratief dossier, stuk 4, p. 3). Tevens stelt verzoeker dat aanhoudingen goed waren om punten te scoren en daarom interessant waren (administratief dossier, stuk 4, p. 5). Verzoeker verklaart voorts dat de firma van Yamadaev voor wie hij opdrachten uitvoerde, tot doel had geld te genereren voor het onderhoud van het bataljon,

waaronder materieel en tanks (administratief dossier, stuk 4, p. 3). Verzoeker verklaart verder alle bevelhebbers te kennen en er regelmatig contacten mee te hebben. Ook bevestigt verzoeker de geregelde contacten met Yamadaev en het feit dat er een vertrouwensrelatie tussen hen bestond (administratief dossier, stuk 4, p. 4). Wanneer verzoeker geconfronteerd wordt met objectieve informatie over de wanpraktijken van het bataljon verklaart verzoeker dat niet te kunnen geloven (administratief dossier, stuk 4, p. 5). De Raad stelt vast dat – gelet op de hiervoor opgesomde verklaringen van verzoeker en gelet op de objectieve informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat diverse bronnen melding maken van ernstige misdaden begaan door het bataljon Vostok in de periode 2003 – 2008 – het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou geweest zijn van deze misdaden –dit mede gelet op de vertrouwensband die verzoeker had met Yamadaev - noch dat hij hieraan nooit zou deelgenomen hebben. Immers, verzoeker houdt wel voor dat hij slechts een burgerlijke opdracht vervulde, maar uit zijn verklaringen blijkt dat hij zelf – zeker voor wat betreft de beginperiode van zijn tewerkstelling – betrokken is geweest bij het afzetten van dorpen in het kader van razzia's waarbij hij verklaarde dat hij vrijwillig deelnam aan deze acties samen met zijn vrienden. Bovendien wist verzoeker dat hij voor een firma werkte wiens uitsluitend doel erin bestond het voortbestaan van het bataljon te verzekeren door financiële middelen te genereren. Door het feit dat verzoeker medewerking verleende aan de praktijken van het bataljon – waaronder het afzetten van dorpen en ervoor zorgen dat het bataljon verzekerd bleef van voortbestaan door te werken voor de firma van Yamadaev waarvan hij verklaarde deze firma te leiden (administratief dossier, stuk 7, p. 5) en verzoeker aldus geacht moet worden een belangrijke positie binnen deze firma gehad te hebben, draagt verzoeker individuele verantwoordelijkheid waarbij hij wist dat zijn handelen de misdrijven van het bataljon vergemakkelijkte. De Raad treedt dan ook de vaststellingen gedaan in de bestreden beslissing bij en acht de motivering pertinent en draagkrachtig.

Uit dit alles blijkt aldus dat verzoeker wel degelijk met kennis van zaken een substantiële bijdrage heeft geleverd aan voormelde misdrijven en minstens medeplichtig was aan *ernstige, niet-politieke misdrijven*. Verzoeker slaagt in zijn verzoekschrift er niet in om zijn verantwoordelijkheid te ontcrachten. Waar verzoeker meent dat hij dit werk niet kon opgeven omwille van financiële redenen, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens de diverse gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit nooit of te nimmer als reden heeft opgegeven om niet uit het bataljon te stappen. Bovendien is deze verklaring in tegenstrijd met zijn verklaringen tijdens het gehoor waar verzoeker stelde dat hij zijn ontslagbrief indiende omdat er verschillende controles van het bataljon plaatsvonden (administratief dossier, stuk 7, p. 5). Indien verzoeker werkelijk om financiële redenen diende te blijven werken voor het bataljon, dan kan niet ingezien worden waarom hij toch zelf ontslag zou indienen louter en alleen om het feit dat er verschillende controles plaatsvonden. Daarenboven merkt de Raad op dat niet kan ingezien worden waarom verzoeker geen ander werk zou kunnen zoeken en vinden. Verzoeker stelt zijn tewerkstelling bij het bataljon voor alsof dit zijn enige optie op tewerkstelling was terwijl verzoeker zelf verklaarde dat hij vrijwillig gekozen heeft voor dit bataljon te gaan werken als contractsoldaat. De Raad ziet niet in waarom verzoeker geen andere tewerkstellingsmogelijkheden zou gehad hebben.

2.1.5 De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft na een individueel onderzoek van de specifieke feiten eigen aan verzoekers zaak - waarbij werd nagegaan welke rol verzoeker speelde binnen het bataljon bij het stellen van de desbetreffende daden, welke positie hij had binnen het bataljon, welke kennis hij had of had moeten hebben van de wanpraktijken en of er druk werd uitgeoefend op verzoeker – terecht geoordeeld dat verzoeker omwille van zijn betrokkenheid en individuele verantwoordelijkheid bij het begaan van ernstige, niet-politieke misdrijven dient uitgesloten te worden van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In casu heeft de Commissaris-generaal zorgvuldig gehandeld.

2.1.6 In zoverre verzoeker de schending aanvoert van artikel 8 EVRM merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt zodat niet kan ingezien worden hoe het gezins- en privé-leven door de bestreden beslissing geschonden kan worden.

2.1.7 Daargelaten de vaststelling dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt en de Raad hier ook geen uitspraak over doet, wijst de Raad er op dat – waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet – in casu toepassing werd gemaakt van artikel 55/4 van de vreemdelingenwet ingevolge hetwelk verzoeker uitgesloten wordt van de subsidiaire beschermingsstatus en hierop aldus geen aanspraak meer kan maken.

2.1.8 Op basis van het voormelde dient verzoeker op grond van artikel 55/2 van de vreemdelingenwet, juncto artikel 1, F van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

2.1.9 Overeenkomstig artikel 55/4 van de vreemdelingenwet dient hij tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig december tweeduizend en tien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

S. DE MUYLDER